

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndob/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 5117218507
Dátum vydania rozhodnutia: 20.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5117218507.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Coleco, s.r.o., so sídlom Stráž 8418, Zvolen, IČO: 45 648 441, zastúpeného advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanej: N. Y., bytom V., o zaplatenie 7 610,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25CbZm/24/2017 (pôvodne vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10CbZm/6/2017), o nesúhlase Okresného súdu Trnava s postúpením sporu Okresným súdom Žilina, takto

rozhodol:

Príslušným na prejednanie a rozhodnutie sporu je Okresný súd Trnava.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 19. júna 2017 domáhal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 7 610,- eur s príslušenstvom.
2. Okresný súd Žilina postupom podľa § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) postúpil vec Okresnému súdu Trnava s tým, že postupujúci súd nie je kauzálne príslušný a vec postupuje súdu kauzálne príslušnému podľa ustanovenia § 22 písm. b/ C.s.p. v spojení s § 13 C.s.p. a podľa § 109 ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) s poukazom na predmet sporu - nárok zo zmenky uplatnený formou poddĺžnickej žaloby - pričom z obsahu žaloby vyplýva, že žalovaná má adresu trvalého pobytu v obvode Krajského súdu v Trnave.
3. Okresný súd Trnava s postúpením sporu nesúhlasil a vec predložil podľa ustanovenia § 43 ods. 2 C.s.p. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) ako súdu spoločne nadriadenému Okresnému súdu Žilina a Okresnému súdu Trnava, keďže v danom spore sa má na určenie príslušnosti aplikovať ustanovenie § 109 ods. 1 Exekučného poriadku v súlade s výkladovým pravidlom *lex specialis derogat legi generali*, pričom dodal, že špeciálna úprava príslušnosti má prednosť v celom svojom znení. Z tohto dôvodu sa Okresný súd Trnava domáhal, aby sa najvyšší súd odklonil od právneho názoru vysloveného v uznesení z 27. apríla 2018, sp. zn. 4Ndob/3/2018.

4. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Žilina a Okresnému súdu Trnava (podľa § 43 ods. 2 C.s.p.) po preskúmaní veci dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Trnava s postúpením sporu nie je dôvodný.

5. V predloženej veci ide o spor týkajúci sa zmenky, čo musí smerovať k úvahe, že vo veci musí byť ako základná riešená otázka kauzálnej príslušnosti, teda kompetencia najvyššieho súdu o príslušnosti rozhodnúť je podľa § 43 ods. 2 C.s.p. daná, ktorého rozhodnutím sú súdy viazané (§ 43 ods. 1 a 2 C.s.p.).

6. Najvyšší súd poukazuje na to, že otázka príslušnosti v spore, v ktorom bol v rámci konania o poddĺžnickej žalobe uplatnený nárok zo zmenky, bola už viackrát predmetom jeho rozhodovacej činnosti. Ide napríklad o uznesenia z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Ndob/2/2018 a 5Ndob/3/2018; z 27. apríla 2018, sp. zn. 4Ndob/3/2018; z 22. mája 2018, sp. zn. 3Ndob/2/2018; z 24. októbra 2018, sp. zn. 1Ndob/8/2018 a zo 14. novembra 2018, sp. zn. 1Ndob/9/2018, v ktorých bol vyslovený zhodný právny záver, že vzhľadom na osobitný charakter sporu - v ktorom je uplatnený nárok zo zmenky - je na prejednanie a rozhodnutie sporu kauzálne príslušný súd uvedený v ustanovení § 22 C.s.p.

7. Jednou zo základných úloh najvyššieho súdu vyplývajúcej mu zo zákona (viď ustanovenie § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) je dbanie o jednotný výklad a jednotné používanie zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov vlastnou rozhodovacou činnosťou a tým, že prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov a zverejňuje právoplatné súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

7.1. Vo vzťahu k predmetnej úlohe najvyššieho súdu vyplývajúcej mu zo zákona a k významu publikovania rozhodnutí v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky najvyšší súd už v uznesení z 18. októbra 2016, sp. zn. 3Cdo/136/2016 uviedol, že osobitný proces, výsledkom ktorého je prijatie niektorého judikátu kolégiom najvyššieho súdu a jeho publikovanie v Zbierke, priznáva publikovanému rozhodnutiu osobitný význam. Výklad, ktorý sa podáva v publikovanom judikáte, má vysokú vecnú autoritu. Judikatúra najvyššieho súdu má ipso iure normatívnu silu, a to tak vo vertikálnej línii voči súdom nižšej inštancie, ako aj v horizontálnej línii, to znamená medzi jednotlivými senátmi a kolégiami najvyššieho súdu navzájom (viď bod 18.4. odôvodnenia predmetného rozhodnutia). V citovanom závere nachádza vyjadrenie princíp právnej istoty zakotvený v čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, ktorý sa okrem iného prejavuje aj tým, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (k tomu viď napr. I. ÚS 87/93, II. ÚS 80/99 a III. ÚS 356/06). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (viď napr. IV. ÚS 209/2010, III. ÚS 328/05).

7.2. Aby došlo k naplneniu cieľa sledovaného publikovaním judikátov v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (a tým aj k naplneniu princípu právnej istoty), je nevyhnutné, aby ich rešpektovali v rámci svojho procesného postupu a v rámci rozhodovacej činnosti nielen jednotlivé senáty najvyššieho súdu, ale predovšetkým aj okresné a krajské súdy.

8. V záujme jednotného výkladu ustanovení Civilného sporového poriadku o (kauzálnej) príslušnosti s cieľom zjednotiť procesný postup súdov nižšej inštancie v sporoch, v ktorých bol v rámci konania o poddĺžnickej žalobe uplatnený nárok zo zmenky, bolo na zasadnutí obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 10. októbra 2018 prijaté uznesenie z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Ndob/2/2018 ako judikát, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018 pod R 84/2018 s právnymi vetami v znení:

I. Poddĺžnicia žaloba nie je sporom vyvolaným osobitnou povahou tohto konania tak, ako to účelom a systematickým zaradením v zákone predpokladá ustanovenie § 20 písm. c/ Civilného sporového poriadku, upravujúce výlučnú miestnu príslušnosť súdov. Toto ustanovenie sa vzťahuje len na tie konania vyvolané osobitnou povahou prebiehajúceho exekučného konania, kde príslušnosť súdov na konanie nie je upravená v Exekučnom poriadku, pričom poddĺžnicia žaloba má vlastnú osobitnú úpravu

miestnej príslušnosti obsiahnutú v ustanovení § 109 Exekučného poriadku.

II. Pokiaľ je predmetom poddĺžnickej žaloby nárok zo zmenky, aplikuje sa následne na daný vzťah ustanovenie § 22 Civilného sporového poriadku, upravujúce kauzálnu príslušnosť súdov vo veciach týkajúcich sa zmeniek

8.1. Vo veci rozhodujúci senát najvyššieho súdu citovaný judikát v plnej miere rešpektuje a na záveroch v ňom vyslovených zotrváva aj v rozhodovanej veci.

8.2. Naopak za neprijateľný považuje najvyšší súd prístup Okresného súdu Trnava spochybňujúci právne závery najvyššieho súdu - ktoré boli vyslovené aj v publikovanom judikáte - bez toho, aby predložil akúkoľvek právnu argumentáciu, ktorá by mohla byť spôsobilá pre odklon od skôr vyslovených právnych záverov.

9. Záverom považuje najvyšší súd za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že Civilný sporový poriadok v ustanovení § 43 ods. 2 ukladá povinnosť predložiť súdu, ktorý s postúpením sporu nesúhlasí, predložiť súdny spis nadriadenému súdu bezodkladne. V predmetnej veci bol spis doručený z Okresného súdu Žilina Okresnému súdu Trnava dňa 25. augusta 2017, pričom nesúhlas s postúpením sporu bol vypracovaný Okresným súdom Trnava až dňa 27. februára 2019 (t. j. po 1 roku, 6 mesiacoch a 2 dňoch). Obdobie viac ako 1 a pol roka nečinnosti - po uplynutí ktorého Okresný súd Trnava nesúhlasil s postúpením sporu - nie je možné v žiadnom prípade považovať za lehotu na predloženie spisu nadriadenému súdu v zmysle ustanovenia § 43 ods. 2 C.s.p. (t. j. bezodkladne).

9.1. V kontexte uvedeného sa tak najvyššiemu súdu javí, že jediným cieľom nesúhlasu Okresného súdu Trnava s postúpením sporu bolo „zbaviť“ sa veci, v ktorej už v úvodnom štádiu konania (pred doručením žaloby žalovanej) bol dlhodobo neodôvodnene nečinný.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedeného aj s odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu (viď bod 6 a predovšetkým bod 8 vyššie) najvyšší súd uzatvára, že v posudzovanom spore o príslušnosť, v ktorom bola podaná poddĺžnicia žaloba z nároku zo zmenky, je na prejednanie a rozhodnutie sporu podľa ustanovenia § 22 písm. b/ C.s.p. kauzálny príslušný Okresný súd Trnava, keďže všeobecný súd žalovanej ako dlžníčky povinného (Okresný súd Senica) sa nachádza v územnom obvode Krajského súdu v Trnave. Preto najvyšší súd dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Trnava s postúpením sporu Okresným súdom Žilina nie je dôvodný.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.